

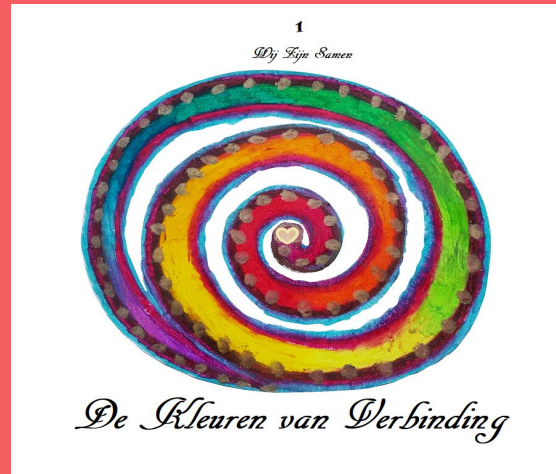
Voortraject t.b.v

Het verbeteren van de zorg ontvangst en hulpverlening.

voor o.a Het Buurtteam en vergelijkbare hulpverlenings zorg.

Door middel van Reminder Mirror Coaching.

en de Terug naar je kern methode.

www.Dekleurenvanverbinding.nl

Voortraject persoonsbegeleiding voor effectievere zorg ontvangst.

Vanaf 2007 heb ik me zowel met officiële verenigingen als vrijwillig ingezet voor voornamelijk vrouwen en kinderen, door middel van het organiseren van activiteiten en personal coaching.

Vanaf die tijd viel het me steeds vaker op hoe hulpverlening kan stagneren, doordat de cliënt(en) teveel verwachten van de hulpverlener(s) en te weinig vertrouwen hebben in eigen kunnen.

Oftewel dat men een afwachtende houding aanneemt.

Nadat ik bij een lezing ben geweest van een hulporganisatie voor mensen van Afrikaanse afkomst, en ik mijn bevindingen bij hen terug hoorde, ontstond het idee dat gebaseerd is op een eerdere methode die ik heb ontwikkeld: “Terug gaan naar je kern.”

Ik ben ervan overtuigd dat wanneer in de wachttijd voor de aangevraagde zorg, vooraf specifieke aandacht wordt besteed aan de persoon zelf, daarmee de zorg die daarna wordt aangeboden veel effectiever zal kunnen worden ingezet.

Hiermee kunnen cliënten (ook bijv. de ouders op scholen) die nu te veel van de hulpverlener/leraar verwachten, eerst bewuster worden gemaakt van hun eigen aandeel, wat ze zelf zouden kunnen doen en hoe ze zelf verantwoordelijkheid kunnen nemen.

Op dit moment kost de huidige manier van hulpverleners met de lange wachtlijsten veel geld, tijd en energie voor zowel hulpverleners als cliënten.

Geld, tijd en energie waarop volgens ons kan worden bespaard, waardoor voor zowel cliënten als hulpverleners de druk wordt verminderd en betere resultaten kunnen worden behaald.

Wanneer bij aanvang van de hulp te weinig persoonlijke coaching vooraf is ingezet, komt het voor dat de cliënt dichtklapt omdat hij/zij zich onpersoonlijk benaderd voelt door de hulpverlening. De cliënt schiet dan in wantrouwen en blokkeert.

Voorbeeld hiervan is een moeder waarvan haar dochter tijdelijk bij mij werd geplaatst als noodopvang. Moeder werd al ruim 2 jaar begeleid en de situatie was uitzichtloos. Ik merkte dat ze helemaal gesloten was. De hulpverlening gaf aan dat het er niet goed uitzag, en dat ze haar kinderen kwijt kon raken.

In slechts 1 open gesprek met haar van hart tot hart, is er een verandering in gang gezet, Ik kreeg terug van de hulpverlening dat “moeder ineens wakker was geworden”. En dat dit zo bijzonder was omdat in 2 jaar tijd dit niet was gelukt tijdens de thuisbegeleiding.

Wat heb ik hier nu in feite gedaan?

Een klein persoonlijk gesprek gevoerd. Oprecht op bepaalde punten met haar meegeleefd. en vanuit mijzelf wat tips en adviezen gegeven.

En dat allemaal in 1 uurtje waarin we in de speeltuin zaten met de kids erbij die aan het spelen waren en ook nog om aandacht vroegen..

Als deze kleine bijdrage ervoor zorgt dat iemand, ineens na twee jaar ambulante hulp, zich beter kan openstellen voor zelfontwikkeling en van daaruit hulp, dan is dat héél waardevol.

Huidige Situatie.

De meeste tijd gaat zitten in het process van uitleggen wat de hulp inhoudt. Dit kan al onderlinge frustraties geven vanuit onbegrip of zich niet gezien voelen.

Het resultaat is vaak dat de hulp niet eens de drempel van de voordeur bereikt.

Professionals die onder hoge druk werken, en cliënten die niet het empowerment in zichzelf aanspreken om daadwerkelijk tot zelfontwikkeling over te gaan. Zij denken dat de hulpverlener hun problemen kan oplossen.

Het komt ook voor dat de cliënt wel wil veranderen, maar de hulpverlener door onbegrip en gebrek aan vooronderzoek, met de beste bedoelingen het initiatief van de cliënt overneemt. Dit werkt averechts en kan leiden tot hele ongemakkelijke en pijnlijke situaties,

De gevolgen kunnen nog ingrijpender zijn als er kinderen in het spel zijn, die de dupe worden van dit proces.

Dat de huidige aanpak veel extra belasting kan veroorzaken en gevolgen heeft op de langere termijn voor zowel cliënt als hulpverlener hoeft verder geen betoog.

Voor de hulpverlener is het werken met iemand die niet zijn empowerment weet aan te spreken, iets wat ontzettend veel energie vergt.

Hierdoor komt de daadwerkelijke hulpverlening niet op gang, en blijven hulpverlener en cliënt communiceren vanuit de bekende drama driehoek van afhankelijkheid. Een slopend process waarvan ik me kan indenken dat dit onnodig ziekteverzuim in de hand werkt, hoe goed je ook bent in je werk.

Wanneer de hulpverlener wel het empowerment van de cliënt weet aan te spreken, dan zorgt dat ervoor dat zowel de cliënt als de hulpverlener, beter samen gaan werken op gelijkwaardige basis.

Wanneer de cliënt vooraf het voortraject doorloopt waarin hij/zij bewust wordt gemaakt van zijn sterke kanten, wordt ook meteen helder, wat het buurtteam of ambulante hulp organisatie kan betekenen voor de cliënt.

Je zou zelfs de wachtlijsten anders kunnen indelen als je weet welke cliënten wel in staat zijn tot reflectie en welke niet.

Dit scheelt ontzettend veel tijd en geld en energie voor beide kanten.

Cliënten die zien of willen leren zien, hoe ze zelf aan de slag kunnen met hun “problemen” , kunnen dan op een andere wachtlijst worden geholpen. de benadering is korter en krachtiger.

En zo blijft er meer tijd beschikbaar voor cliënten, die een wat langer traject nodig hebben.

Nadat ik bij een lezing ben geweest van een hulporganisatie voor mensen van Afrikaanse afkomst, waar mijn ervaringen en bevindingen werden bevestigd, ontstond er bij mij een idee gebaseerd op een eerdere methode die ik heb ontwikkeld: “persoonsbegeleiding dmv terug gaan naar je kern”.

In de presentatie kom ik terug op deze methode.

Ik ben ervan overtuigd dat wanneer tijdens de wachttijd voor aangevraagde zorg, vooraf specifieke aandacht wordt besteed aan wat de cliënt zelf al zou kunnen doen, daarmee de zorg die daarna wordt aangeboden veel effectiever zal uitpakken.

"Voortraject buurtteam en andere zorg:"

Via de "Terug naar je kern Methode" en Reminder Mirror coaching, wordt samen met de cliënt bekeken: "Wie ben ik?", "wat wil ik bereiken?" en "wat zijn mijn kwaliteiten?"

Wanneer de cliënt dat niet weet wordt er gezamenlijk terug gekeken naar succes periodes waarin de cliënt wel stevig in zijn/haar schoenen stond.

De activiteiten en talenten die zo ter sprake komen, worden daadwerkelijk geoefend en uitgevoerd in een groep met aangemelde cliënten.

Degene die graag sport, gaat sporten, of tekenen, of zingen enz. Zo kunnen er diverse activiteiten worden opgestart, waar men aan kan deelnemen als onderdeel van het voortraject.

(dit traject wordt nog verder uitgedacht door de mensen die dit willen opzetten, vanuit een team van professionals en ervaringsdeskundigen en o.a "Terug naar de kern methode")

op deze manier worden de positieve kanten en empowerment van iemand opgewekt en kan er met iemand hierop gefocust worden. Zodoende gaat men zelf ervaren dat vanuit eigen kracht en positieve energie, enorm veel bereikt kan worden.

Deze positieve ervaringen kunnen dan gelinkt worden aan de hulp die men vraagt, waardoor men gaat beseffen dat men zelf met de eigen hulpvraag actief aan de slag kan gaan om dingen te veranderen.

Zelfkennis en zelfrespect zijn voorwaarden om aan die verandering te willen werken door middel van o.a zelfreflectie.

Deze training kan ook worden ingezet bij ouders op school, vooral in wijken waar door ouders wordt verwacht dat scholen hun kinderen opvoeden.

Het aanwakkeren van de kwaliteiten, hobby's en mogelijkheden van mensen kunnen ook de buurthuizen weer verrijken.

In ruil voor de begeleiding kunnen mensen die bijvoorbeeld geen geld hebben, iets terug doen in iets waar hun eigen passie ligt.

Doelgroepen

cliënten voor wie het niet duidelijk is wat het buurtteam of de zorgverlener kan betekenen, (die hierdoor niet willen aanmelden, of wel hebben aangemeld maar niet goed zijn geholpen en daardoor op niets zijn uitgelopen)

cliënten die zelf graag geïnspireerd worden in wat ze zelf kunnen doen, zodat de hulp daarna direct goed aansluit.

cliënten die in een cirkel draaien met zichzelf. of vastlopen.

cliënten die niet mee willen werken aan de geboden hulp of waarvan de hulpverlener weerstand opmerkt. (door onbegrip)

(waardoor veel tijd kwijt raakt aan onbegrip en gerelateerde stagnerende conflicten visa versa gedurende de werktijd, waardoor er niet of nauwelijks tijd overblijft voor de hulpvraag)

cliënten die vanuit advies van de hulpverlener, geïnspireerd mogen worden in wat ze zelf kunnen doen, zodat de hulp daarna direct goed aansluit.

(zodat men elkaar beter begrijpt en de cliënt weet wat de hulpverlener biedt en wat de cliënt zelf kan doen, en de hulpverlener weet dat de cliënt dit snapt en rekening kan houden met de cliënt)

HULPVERLENERS

en de hulpverlener van deze cliënten. en organisaties zodat ze door de trainingen beter rekening kunnen houden met de cliënten.